

10. Sunnuntaiaamuna

Pühapäeva hommikul

Hjalmar Backman

1. On ke - sän kir - kas huo - men ja su - vi, sun - nun - tai;
 1. On su - ve he - le hom - mik ja vaik - ne pü - ha - päev;

ei lii - ku leh - ti tuo - men, on lin - tu - nen - kin wait.
 ei lii - gu le - hed too - mel ja lin - nu - ke - ne vaik.

Vie hos - ti kuk - kii pel - lot ja vaa - rat vi - han - noi
 Vaid õr - nalt õits - vad põl - lud, ning mä - gi vi - jen - dab ha -
 hel hel - jen -

no i ja har - taat aa - mun kel - lot vain rau - haa, rau - haa soi.
 dai ja vaik - sed hom - mik - kel - lad meil ra - hu hüü - a - vad. rau - haa soi.
 hüü - a - vad.

2. Kuin pyhain juhlasaatto
 käy soinnut yli maan.
 Tää on kuin päivän aatto,
 sen suuren autuaan.
 Se luopi tyynen mielen
 väreilyyn hiljaiseen,
 saa sanattomaks kielen
 ja silmään kyynelen.

Simo Korpela

2. Kui pühiks piduaade
 käib helin üle maa,
 ja on kui suuril pühil
 eelõhtu vaiksena.
 See loob nii vaikse meele
 hing tasa väriseb,
 teeb sõnatumaks keele,
 toob silma pisara.